

PAMĚTNÍ LIST POZVÁNÍ

na 17. pietní shromáždění občanů k uctění
památky obětí pochodu hladu a smrti
z koncentračního tábora,
které se koná

Choustníkovo Hradiště 2015

v sobotu 22. června 2019 od 10 hodin dopoledne
u památníku obětí pochodu
v Choustníkově Hradišti.

Vážení spoluobčané!

Stalo se v posledních letech zvykem evokovat českou historii magickými čísly v letopočtech České, respektive Československé republiky. Nejčastěji se skloňují osmičky. Zahráváme si s mystikou (pavědou) čísel, která se nazývá numerologie.

Uvažujme logicky, co bylo pro osudy Československa důležitější? Mnichovská dohoda (o nás bez nás) v roce 1938, nebo osudný březen 1939? Začátek druhé světové války v září 1939, napadení SSSR v červnu 1941, první kolosální porážka nacistického Německa v roce 1942 u Stalingradu, bitva u Kurska 1943, kde se východní fronta obrátila a Rudá armáda skončila až v Berlíně? Vylodění Spojenců v Normandii v roce 1944 anebo Den vítězství 9. května 1945?

Jen na jediném příkladu válečných událostí můžeme zjistit, že máme osudová čísla 8, 9, 1, 2, 3, 4 a 5.

Vraťme se však k událostem v Choustníkově Hradišti v osudných únorových dnech roku 1945.

Asi 2 500 vězňů z pobočného tábora KALTWASSER v Sovích horách s velkými problémy doputovalo na hranice Protektorátu Böhmen und Mähren v Heřmanicích nedaleko Jaroměře. Měli zde nastoupit do nákladních vagónů a odjet směrem na Bavorsko. Rudá armáda už dýchala Němcům na krk...

Co zjistíme, když podrobíme numerologické analýze označení místa koncentračního tábora, odkud transport vyšel – Kaltwasser?

K – 2, A – 1, L – 3, T – 2, W – 5, A – 1, S – 1, S – 1, E – 6, R – 9

Číslo sečteme: $2 + 1 + 3 + 2 + 5 + 1 + 1 + 1 + 6 + 9 = 31$ $3 + 1 = 4$

Každé číslo má svůj magický význam. V případě nacistického lágru Kaltwasser jde o číslo 4. Výklad zní: Vězni by se měli zachovat rozumně, myslet s chladnou hlavou za všech okolností. Občas vyjádřit emoce slovně i jakýmkoliv způsobem... Suma sumárum, jde o zjevný nesmysl. Přirozeně nejen v uvedeném příkladu.

* * * * *

Německé Slezsko mělo svůj koncentrační tábor Gross-Rosen od roku 1940 v dnešním okrese Švidníca. Postupně se rozrůstal, jak byly přemísťovány zbrojní závody na východ Říše. Nakonec měl na 70 pobočných pracovních táborů s 80 000 vězni, zčásti i v českém pohraničí. V kmenovém táboře pracovali vězni v kamenolomech a těžili žulu, stejně jako v Mauthausenu a Flossenbürgu. Nacističtí potentáti z tohoto materiálu stavěli pompézní stavby v Berlíně, Mnichově, Linci atd. Měly přetrvat věky.

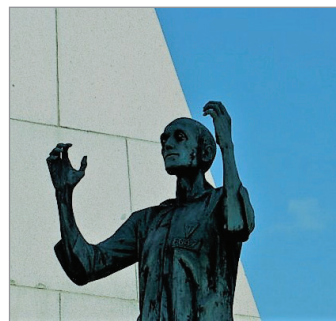
Táborem Gross-Rosen prošlo za války asi 125 000 vězňů, z toho 40 000 válek nepřežilo v důsledku hladu, týrání, vyčerpání, epidemií a poprav. Vězně hlídalo na 4 000 strážných SS.

Od února 1945 jednotlivá pracoviště ústředního tábora rozmístěná v širokém okruhu ve Slezsku byla evakuována před postupující Rudou armádou. Docházelo k dalším zvěrstvům. Nejdéle, až do května 1945, byly v provozu pobočky v českém pohraničí, například v Rychnově nad Nisou. Ani dodnes nejsou zdokumentovány tamní podzemní objekty.

Dlouhou dobu se tradovalo, že jeden z evakuačních proudů, který byl decimován v Choustníkově Hradišti, vyšel z mateřského tábora v Gross-Rossen. Nesprávný údaj je, bohužel, stále přebírán i východočeskými historiky. Asi 2 500 vězňů odešlo 15. února 1945 z pobočného tábora Kaltwasser v Sovích horách (v dnešním Polsku), nedaleko českých hranic směrem na Trutnov. Dne 16. února 1945 překročily pochodové proudy hranice a vstoupily do českého pohraničí. Vězni přenocovali ve Chvalči a třetí den (17. 2. 1945) skončili v Trutnově. Pokračovali pak dále a další noc, na neděli 18. února 1945, přečkali v Choustníkově Hradišti.

Po cestě umíraly desítky lidí. K masakru došlo v Choustníkově Hradišti poté, když se doprovod SS dozvěděl, že se musí z Heřmanic vrátit do Trutnova. „Státní ministr“ K. H. Frank nedovolil transportu přejít pouhých pět kilometrů na jaroměřské nádraží. Vagony ČMD zde byly dokonce připraveny.

Doprovod SS se dopustil „germánské lsti“. Měli své tisícileté zkušenosti z Teutoburského lesa. „*Alles zurück,*“ zavelel velitel kolony SS-Untersturmführer Hartmann, „*kdo nemůže, vystoupí z řady a budou přistaveny vozy!*“ Došlo však k nejhoršímu. Za pomoci místních nacistů všechny nemocné a bezmocné vězně na vozech surově zavraždili v nedalekém lese. Stříleli, ubili kolbami pušek, ukopali... Vše je velmi přesně zdokumentováno při poválečných exhumacích.

Památník v Mauthausenu

Ani ti, co se vrátili zpět do Trutnova, neměli štěstí. Po cestě do KT Flossenbürg znovu umírali i při opětovné evakuaci do rakouského Mauthausenu další a další vězni. Kolik jich přežilo z původního evakuačního transportu z lágru v Kaltwasser, se asi nikdy nedozvíme.

Krajský Klub českého pohraničí ve spolupráci s dalšími partnery organizuje pietní shromáždění již sedmnáct let. Připomíná tak válečné události, které jsou mementem!

Na jednom z památníků v Sovích horách, kde leží asi čtyři tisíce vězňů KT Gross-Rosen, kteří zahynuli při hloubení nacistických podzemních továren, je nápis: „**Takový osud připravili lidé lidem**“. Komentáře netřeba.

Doc. RSDr. Jaroslav Štraif, CSc.

PROGRAM 17. PIETNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

- * Pokládání věnců a kytic oficiálních delegací a občanů k hromadnému hrobu obětí pochodu smrti za zvuků smuteční hudby
- * Úvodní projev
- * Hlavní projev
- * Vystoupení zástupců oficiálních delegací ze zahraničí a z České republiky
- * Zakončení pietního shromáždění státní hymnou České republiky

Pietní shromáždění pořádají: Klub českého pohraničí, z. s., Královéhradeckého kraje, Obecní úřad Choustníkovo Hradiště, Český svaz bojovníků za svobodu, z. s., Královéhradeckého kraje

Pořadatelé žádají vedoucí oficiálních delegací, aby se při příjezdu do areálu památníku z organizačních důvodů neprodleně přihlásili u pořadatelů pietního aktu. Děkujeme.